

ibi conditum. Sed en ipsa carmina licet manca,
& cum ipfis saxonum, ut ita dicam, disjunctis
commissuris hiantia.

Quæ fortasse sic legenda,

*Clauditur hic miles Danorum regia proles,
Magnus nomen ei, magne nota progenici,
Deponens Magnum, prudentior induit agnum:
Perpete pro vita, fit parvulus Anachorita.*

Saxonibus rerum potentibus, cum legem ferret Æthelstanus, ut extra oppida nummus non cuderetur, Monetarios hoc in loco duos instituit; Postea vero Normannicis regnibus, fuisse inter Henricum Tertium, & Barones prælio innotuit, in quo initia pugnae prospera Regiis exitio fuere. Dūm enim nonnullas Baronum turmas Edwardus Regis filius perrumpens, longius hostes, quasi victoria explorata, fecurus proficeretur, Barones redintegratis viribus novo prælio ita Regios profligarunt, ut Regem pacis conditiones parum æquas proponere, & filium Edwardum cum aliis in manus tradere adegrent. Inde per amplum & piscosum lacum juxta Furle Gageorum habitationem, qui nuptiis cum altera hærede familiæ de S. Claro adauerti inclauerunt, ad Cuckmer portum satis commodum pervenimus. Superatoque promontoriolo, quod à glarea Beach dicitur, Pevensey olim Pevensea, Normannis Pevensel, vulgo Pemsey occurrit, castrum quondam Roberti Comitis Moritonii, fratris uterini Guilielmi Conquistoris, postea Guilielmi Regis Stephani filii, qui Henrico Secundo, à quo dono acceperat, in manus reddidit cum prædiis quæ fuerunt Richeri de Aquila, unde Honoris de Aquila nomen acceperunt. Diuque è patrimonio sacro fuit, donec Britannicis Richmondiæ Comitibus Rex Henricus IIII concessisset, à quibus denuo ad Reges devenit: nunc vero tantum castræ parietinae supersunt; Honoris vero de Aquila partem nonnullam Pellhamorum familiæ ob fidem & fortitudinem postea dono dedit Henricus Quartus. Iuxta hæc Herſt inter sylvas adsidet, quod & nomen à sylvestri situ habet. Sylva enim antiquis Anglis Hýpſt vocabatur. Hoc statim à primo Normannorum in Angliam ingressu sedes fuit nobilium, qui à loco aliquandiu de Herſt dicti sunt, donec Guilielmus filius Wallerani de Herſt nomen Monceaux à loco forte natali (ut usu receptum erat illo seculo) sibi adscivit, unde & loco adhæsit, qui jam inde Herſt Monceaux à domino denominatus. A cuius posteris ad Fienos devenit hæreditario; Fienii vero illi qui & Fenis, & Fienles dicti, ab Ingelramo de Fienes, qui Pharamusii de Bolonia hæredem duxerat, genus repetunt. E quibus Rich. Fenis Rex Henr. VI acceptavit, declaravit, & reputavit esse Baronem de Dacre. Eundemque titulum Rex Edward. Quartus honorarius arbiter inter ipsum & Humfredum Dacre, dicto Richardo Fenis, & heredibus legitime procreatis confirmavit, eo quod in uxorem duxerat Ioannam consanguineam & proximam hæredem Thomæ Baronis Dacre. Ex quo tempore floruerunt ejus posteri dignitate Baronis Dacre, donec nuperrime Georgius Fenis Dominus Dacre diem sine labore obierit. Cujus unicam sororem & hæredem Margaretam Sampson Lennard Armiger virtute & humanitate singulari in uxorem duxit.

1263.
Prælum
apud Le-
wes.

Pevensey.
Florentius
Wigorn.
pag. 452.
Rob. de
monte
1158.
Compos.
inter H. &
Steph.
Honor de
Aquila.

*
Herſt
Mon-
ceaux.
Herſt, quid
Registr.
Mon. de
Roberts.
bridg.

Fienes
familia.

Pat. 37.
Henr. 6.

An. 13.
Ed. 4.
Lord Da-
cre of the
South.

Ad Pevensey vero (ut regrediamur) Guilielmus 1066.

Normannus, (iterum quia locus postulat, paucis perstringam, quod fuis alibi dixerim) omnibus navibus in Britanniam accessit, exercitum exposuit, validaque pro castris munitione oppolita navibus ignem injectit, ut spes in virtute, & salus in victoria sola esset: statimque ad planitem juxta Hastings processit, ubi de Anglia imperio jaeta alea, & Anglo-Saxonica periodus suum finem habuit. Ibi enim Haroldus noster, licet viribus superiori cum Danis prælio extenuatis, & militibus ex longo itinere defatigatis, secundo Idus Octob. anno salutis 1066, in loco Epiton dicto se objecit. Cum Normanni bellicum cecinissent, primum sagittis utrinque emissis, aliquandiu certatum; inde collato pede, quasi vir viro congrederetur, diutius dimicatum: sed cum fortissime eorum impetus excepsisset Anglus, Normanni equites acriter sunt inventi. Cum autem nec illi aciem perrumperent, ex composito, servatis tamen ordinibus, recesserunt. Angli vero fugisse rati, statim ordines laxarunt suos, & incompositi hostibus institerunt; quos subito illi reductis cohortibus confertissime undique de integro adorti, & circumfusi multa cum strage repulerunt, qui occupato loco editori diu restiterunt, donec ipse Haroldus sagitta transverbatus occumberet, extemplo enim terga data, atque in fugam omnes effusi.

Normannus victoria elatus in confecti belli memoriam Monasterium S. Martino, quod de bello sive Battell dixit, eo loci consecravit, ubi Haroldum vulneribus confossum inter confertissi-

Battell.
mos hostes animus reliquit, ut foret quasi æternus Normannicæ victoriae titulus. Monasterio postea accrexit eodem cognomine oppidum, vel ut privatae historiæ verbis utar, Crescente monasterio, mansiones cxv, circa ambitum Monasterii fabricatae sunt è quibus villa de Bello ordinata est. In qua locus est ob effusum sanguinem Sangue-Lac Gallico verbo nominatus, qui ex terræ natura post pluviam rubescere videtur, unde Guilielmus Neubrigensis scripsit, sed minus vere, Locus ille ubi Anglorum pro patria dimicantium maxima strages facta est, si forte modico imbre maduerit, verum sanguinem, & quasi recentem exsudat: ac si aperte per ipsam rei evidentiam dicatur, quod adhuc vox tanti sanguinis Christiani clamet ad Dominum de terra. Monasterio vero multa, & magna privilegia indulxit Guilielmus ille. Inter alia vero, utar ipsis Diplomaticis verbis, Siquis latro, vel homicida, vel aliquo crimine reus timore mortis fugiens ad hanc ecclesiam pervenerit, in nullo ledatur, sed liber omnino dimittatur. Abbatu vero ipsius ecclesie, liceat ubique latronem, vel furem de suspendo liberare, si forte supervenerit. Henricus etiam Primus, ut ex ejus Charta loquar, Mercatum die Dominicæ liberum absque omni exactione instituit. Verum mercatum hunc in alium diem commutari Parliamentaria authoritate nuper impetravit Antonius Vicecomes Montis-acutti, qui eo loci elegantes ædes non ita pridem extruxit. Asyli autem jura hic & passim Parliamentaria authoritate in indignioribus illis crimini bus refiguntur. Videbant enim amoto supplicii metu, ferociam, & scelerate agendi libidinem incrementare, & impunitatis spem, maximam esse peccandi illecebrem. Nec quicquam aliud hic vel

Pugna
Haroldi
cum Guil.
Conquæ-
storie.

Mercatus
die Domi-
nico.